Dosarul:nr.2a-1760/24 Judecător: Balan Tatiana
2-23039355-02-2a-26042024

D E C I Z I E

31 octombrie 2024 mun. Chişinău

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău

În componentă:

Președintele ședinței, judecătorul Marina Anton

Judecătorii Olga Cojocaru şi Natalia Mămăligă

Grefier Irina Pîntea

examinând în ședință publică apelul declarat de *****împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 27 martie 2024 adoptată în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de *****împotriva Ministerului Sănătății cu privire la încasarea salariului pentru perioada suspendării contractului individual de muncă și a penalității de întârziere, repararea prejudiciului moral,

c o n s t a t ă:

La data de 15 martie 2023, *****a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Sănătății cu privire la încasarea salariului pentru perioada suspendării contractului individual de muncă și a penalității de întârziere, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 07 august 2019, între *****și Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 18, potrivit căruia a fost angajat în funcția de director al Centrului pentru Achiziții Publice Centralizate în Sănătate pe un termen de 5 ani, până la data de 07 august 2024.

Menționează că, la data de 12 februarie 2020, Ministrul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, Viorica Dumbrăveanu a emis ordinul nr. 23-P§l cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, prin care i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare aspră în temeiul art. 206 alin. (1) lit. c) din Codul muncii.

Susține că, tot la aceeași dată a fost emis ordinul nr. 23-P§4 cu privire la efectuarea anchetei de serviciu asupra activității directorului Centrului pentru Achiziții Publice Centralizate în Sănătate, prin care s-a dispus instituirea grupului de lucru cu scopul efectuării examinării activității CAPCS, activității economică-financiare și activității de organizare și efectuare a procedurilor de achiziții de medicamente, altor produse de uz medical, dispozitive medicale, transport specializat medical, altor produse de uz medical, servicii de mentenanță a

dispozitivelor medicale și a sistemelor informaționale incluse în Registrul medical, servicii de tratare și eliminare a deșeurilor medicale, efectuării unei anchete de serviciu privind activitatea conducătorului instituției respective examinarea circumstanțelor apărute privind conlucrarea ineficientă a CAPCS cu instituțiile medico-sanitare, autoritățile instituțiile bugetare care prestează servicii medicale și sociale și tergiversarea procedurilor de achiziții publice centralizate.

Declară că, totodată, începând cu data de 13 februarie 2020 și până la data de 12 martie 2020, din inițiativa angajatorului, a fost suspendat în mod unilateral contractul individual de muncă nr. 18 din 07 august 2019 dintre Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și *****pe durata anchetei de serviciu, precum și i-au fost solicitate explicații scrise privind toate aspectele activității CAPCS.

Susține că, la data de 13 martie 2020, Ministrul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, Viorica Dumbrăveanu a emis ordinul nr. 42-P§l cu privire la prelungirea anchetei de serviciu asupra activității directorului CAPCS, iar la data de 13 aprilie 2020, a emis ordinul nr. 58§l cu privire la prelungirea anchetei de serviciu asupra activității directorului CAPCS.

Notează că, la data de 15 mai 2020, a fost întocmită nota informativă privind controlul complex al activității CAPCS pentru perioada 12 februarie 2020-13 mai 2020, iar potrivit comisiei de anchetă, a fost recomandat includerea în comisia de disciplină aprobată prin ordinul CAPSC nr. 03/3P din 17 ianuarie 2020 a reprezentantului colectivului de muncă, revizuirea actelor de activitate al CAPCS, referitor la structura instituției, normele de personal și funcțiile stipulate pentru activitatea CAPCS, solicitarea de la Eduard Patic, director al Centrului pentru Achiziții Publice Centralizate în Sănătate prezentarea unor explicații în formă scrisă asupra încălcărilor comise și constatate de către grupul de lucru instituit prin ordinul Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale nr. 23-P§4 din 12 februarie 2020, prin notă informativă.

Susține că, prin ordinul nr. 88-P§l din 15 iunie 2020, având în vedere constatările anchetei de serviciu, existența unei sancțiuni anterioare nestinse, i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de concediere din funcția de director al CAPCS, din data de 15 iunie 2020, contabilitatea Centrului pentru Achiziții Publice Centralizate în Sănătate urmând să efectueze calculele necesare și să-i achite toate drepturile salariale, ce i se cuvin până la data concedierii.

Menționează că, în privința sa de către angajator au fost întocmite ordinele: nr.23- P§l din 12 februarie 2020 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare aspră; nr. 23-P§4 din 12 februarie 2020 cu privire la efectuarea anchetei de serviciu și suspendarea din funcție; nr. 42-P§1 din 13 martie 2020 cu privire la prelungirea anchetei de serviciu și suspendării din funcție a directorului Centrului pentru Achiziții Publice Centralizate în Sănătate și nr. 58§1 din 13 aprilie 2020 cu privire la prelungirea anchetei de serviciu și suspendării din funcție până la data de 13 mai 2020.

A mai invocat că, la data de 13 mai 2020, a fost încetată suspendarea contractului individual de muncă, iar începând cu data de 13 mai 2020 până la data de 01 iunie 2020, s-a aflat în concediul pe motiv de boală, actele confirmative fiind prezentate angajatorului, concediul fiind achitat de către acesta.

Relată că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 noiembrie 2021 a fost admisă acțiunea depusă de către el și au fost anulate ordinele nr. 23§1 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare din 12 februarie 2020, nr. 23§4 cu privire la efectuarea

anchetei de serviciu din 12 februarie 2020 și nr. 58§1 cu privire la prelungirea anchetei de serviciu din 13 aprilie 2020, hotărârea judecătorească rămânând irevocabilă la data de 28 decembrie 2021.

Menționează că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 07 decembrie 2022 a fost admisă acțiunea depusă de către el și a fost anulat ordinul 3 nr.42-P§1 din 13 martie 2020 cu privire la prelungirea anchetei de serviciu asupra activității directorului Centrului pentru Achiziții Publice Centralizate în Sănătate, rămasă irevocabilă la data de 09 ianuarie 2023.

A afirmat că, potrivit certificatului nr. 02-1889 din 22 iunie 2020, eliberat de Centrul pentru Achiziții Publice Centralizate în Sănătate, salariul său constituie 20 812,50 de lei.

A susținut că, pentru perioada suspendării ilegale a contractului individual de muncă, precum și prelungirii ilegale a anchetei de serviciu din 13 februarie 2020 - 13 mai 2020, pârâtul urmează să-i achite salariul de funcție.

A relevat că, luând în considerare că, actele respective au fost declarate ilegale de către instanțele de judecată, dreptul de a-i fi achitata salariul a apărut încă la data de 28 decembrie 2021, pentru o perioadă de 02 luni și la data de 09 ianuarie 2023, pentru o lună. Aceste achitări urmau a fi efectuate de către angajator din oficiu ca rezultat al constatării privării ilegale de dreptul la muncă al angajatului pe perioada suspendării contractului individual de muncă.

A declarat că potrivit art.330 din Codul muncii, prejudiciul cauzat prin neachitarea salariului în mărime de 20 812,50 de lei pentru două luni în privare de dreptul la muncă constatat prin hotărârea din 26 noiembrie 2021 și calculat din 09 decembrie 2021 în cuantum de 0,3% pentru fiecare zi de întârziere până la data de 13 martie 2023 constituie 13 081,88 de lei, iar pentru o lună conform hotărârii din 07 decembrie 2022, calculat din 10 ianuarie 2023 până la 13 martie 2023, constituie suma de 3 933,56 de lei, în total 54 133,31 de lei.

A invocat că, la data de 17 februarie 2023 și repetat la data de 20 februarie 2023, reprezentantul său a expediat în adresa Ministerului Sănătății o somație, prin care a solicitat achitarea benevolă a salariului restant, a prejudiciului pentru neachitarea în termen a salariului, precum și compensarea cheltuielilor de judecată suportate cu litigiul examinat.

A mai invocat că, la data de 09 martie 2023, în adresa reprezentantului său a parvenit răspunsul Ministerului Sănătății nr. 18/721 din 02 martie 2023, prin care pârâtul își exprimă dezacordul cu privire la pretențiile sale și constată că instanța de judecată urmează să se expună în privința temeiniciei acestora.

A notat că, potrivit bonului de plată seria GL nr. 312814 din 10 ianuarie 2023, în cauzele anterioare a achitat pentru serviciile de asistență juridică suma de 20 500 de lei. Anterior avocatul a fost remunerat în avans, fapt despre care părțile au indicat în actul de predare-primire a lucrărilor.

A relatat că, ținând cont de complexitatea proceselor intentate de către el, precum și multitudinea acțiunilor procesuale efectuate în cadrul acestora, inclusiv faptul că, în calitate de reclamant a obținut câștig de cauză integral, fără a-i fi respinse careva pretenții, consideră că, onorariul achitat avocatului urmează a fi încasat integral din contul pârâtului și este unul rezonabil.

A comunicat că, luând în considerare faptul că, pentru o perioadă de trei luni s-a aflat în imposibilitate de a munci, ilegalitatea acțiunilor angajatorului fiind stabilite de către instanța de judecată, în privința sa a fost efectuată o anchetă de serviciu în afara cadrului legal și a

fost pus în situația de a se adresa instanțelor de judecată, consideră că, i-a fost cauzat un prejudiciu moral, pe care îl estimează, la suma de 15 000 de lei.

Solicită reclamantul Eduard Patic:

-admiterea acțiunii, încasarea din contul *****în beneficiul său a salariului pentru perioada privării ilegale de dreptul de a munci din data de 13 februarie 2020 până la data de 13 mai 2020;

- încasarea din contul Ministerului Sănătății în beneficiul său a penalității pentru neachitarea în termen a salariului în sumă de 54 133,31 de lei;

- încasarea sumei de 15 000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin privarea ilegală de dreptul de a munci și aplicarea ilegală a sancțiunii disciplinare;

-încasarea din contul Ministerului Sănătății în beneficiul său a sumei de 20 500 de lei, cu titlul de cheltuieli de asistență juridică suportate în cadrul examinării cauzelor anterioare.

La data de 04 octombrie 2023, *****a depus cerere privind completarea solicitărilor din cererea de chemare în judecată, prin care a solicitat încasarea din contul *****în beneficiul său ***a penalității pentru neachitarea în termen a salariului în sumă de 92 719,69 de lei, calculat până la data de 04 octombrie 2023.***

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 27 martie 2024, s-a admis parțial acțiunea depusă de către *****împotriva Ministerului Sănătății cu privire la încasarea salariului pentru perioada suspendării contractului individual de muncă și a penalității de întârziere, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

S-a încasat din contul Ministerului Sănătății (IDNO 1007601000791) în beneficiul lui *****(IDNP 0962304569709) salariul pentru perioada suspendării contractului individual de muncă începând cu data de 13 februarie 2020 până la data de 13 mai 2020, luându-se în calcul salariul mediu lunar calculat, cu reținerile aferente. Calcularea salariului pentru perioada suspendării contractului individual de muncă urmează să se efectueze de către angajator, conform legislației în vigoare.

S-a încasat din contul Ministerului Sănătății (IDNO 1007601000791) în beneficiul lui *****(IDNP 0962304569709) penalitatea de întârziere în sumă de 92 719,69 (nouăzeci și două mii șapte sute nouăsprezece lei 69 bani) de lei, suma de 5 000 (cinci mii) de lei, cu titlu de prejudiciul moral și cheltuielile de asistență juridică suportate pe cauzele anterioare în sumă de 20 500 (douăzeci mii cinci sute) de lei.

În rest acțiunea s-a respins.

La 8 aprilie 2024, în termenul de atac stabilit de art.362 alin.(1) CPC, *****a contestat cu apel hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 27 martie 2024, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri privind respingerea integrală a acțiunii reclamantului ca nefondată.

În motivarea apelului declarat a invocat că nu este de acord cu hotărârea primei instanțe și o consideră neîntemeiată, ca fiind emisă cu încălcarea şi aplicarea eronată a normelor de drept precum şi faptul că circumstanțele importante pentru soluționarea acțiunii nu au fost constatate şi elucidate pe deplin, ceea ce conform art. 386, alin. (1) lit. a), c) şi d) constituie temei de casare a hotărârii.

Susține apelantul că reclamantul nu a demonstrat legătura de cauzalitate între încălcarea pretinsă şi prejudiciu solicitat. Nu a prezentat careva probe veridice, concludente şi admisibile care să confirme faptul unui prejudiciu cauzat din vina angajatorului conform

art. 330 alin.(2) din codul Muncii, respectiv suma solicitată de către reclamant în mărime de 92 719,69 lei este una neeligibilă, nu este certă.

In același timp, în ceea ce privește prejudiciul material este prejudiciul care rezultă dintr-o atingere adusă intereselor personale şi care se manifestă printr-o suferință fizică şi/sau psihică pe care le resimte victima.

Pentru repararea prejudiciului material este nevoie de existența unor condiții obligatorii, cum ar fi: a) existența prejudiciului demonstrat prin: explicațiile părților şi a persoanelor terţe, depozițiile martorilor, probele scrise (înscrisuri), dovezile materiale şi concluziile experților; b) acțiunile ilicite a persoanei care a cauzat prejudiciul.

Reclamantul nu a demonstrat legătura de cauzalitate între încălcarea pretinsă şi prejudiciu solicitat. Nu a prezentat careva probe veridice, concludente şi admisibile care să confirme faptul unui prejudiciu moral. încălcarea unui drept nu implică în mod obligatoriu şi existența unui prejudiciu, fiind a fi necesar stabilirea prin probe veridicitatea prejudiciului.

La fel, mărimea reparării prejudiciului moral se determină de către instanță de judecată, ținând-se cont de aprecierea dată acțiunilor angajatorului, dar nu poate fi mai mică decât un salariu mediu lunar al salariatului. Mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină în funcție de caracterul şi gravitatea suferințelor fizice sau psihice cauzate persoanei vătămate. Caracterul şi gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciu.

Prin urmare, suma exactă de 15000 lei solicitată de către reclamant ca și prejudiciu moral nu este argumentată și probată conform legii.

La fel, instanța de fond nu a motivat și nu a prezentat argumentele certe cu privire la întemeierea pretențiilor înaintate de către Eduard Patic.

Astfel, consideră apelantul că la examinarea cazului dat, instanța nu a apreciat la justa valoare circumstanțele esențiale pentru soluționarea corectă a litigiului.

Solicită reprezentantul apelantului admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea reclamantului să fie respinsă ca fiind neîntemeiată.

La data de 22 iulie 2024, reprezentantul intimatului Eduard Patic, avocatul Victor Burduja a depus o referință prin care a solicitat respingerea apelului cu menținerea hotărârii primei instanțe ca legală și întemeiată.

Reprezentantul apelantului Ministerului Sănătății, prin procură Dan Purice, în ședința instanței de apel nu s-au prezentat, a solicitat prin depunerea unei cererii examinarea apelului în absența apelantului, anexând la cerere explicațiile scrise a reprezentantului apelantului. Colegiul în temeiul art. art. 206 alin.(1), 379 alin.(2) CPC a dispus examinarea apelului în lipsa acestuia.

Reprezentantul intimatului Eduard Patic, avocatul Baltag Verginia, în ședința de judecată a solicitat respingerea ca nefondat a apelului declarat de *****cu menținerea hotărârii primei instanțe ca legală și întemeiată.

Audiind reprezentantul părții prezente la proces, studiind cererea de apel în cumul cu materialele cauzei, Colegiul Civil consideră apelul declarat de *****ca fiind întemeiat și pasibil de a fi admis, cu casarea parțială a hotărârii primei instanțe din următoarele considerente.

În conformitate cu art.385 lit.c) CPC, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul şi să caseze integral sau parțial hotărârea primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri.

Potrivit dispozițiilor art.118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Articolul 130 alin.(1) CPC statuează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art.240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu prevederile art.373 alin.(1), (2), (5) CPC instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor şi obiecțiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanță.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres obligă instanța de apel să verifice circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Din conținutul celor relatate Colegiul reține că sarcina instanței de apel derivă reieşind din dispozițiile art.373 alin.(1), (2), (5) CPC, în condițiile în care instanța de fond a soluționat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acțiunii în raport cu concluziile reținute de către aceasta.

Colegiul Civil reține că instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținând-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanței inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Conform prevederilor art.9 alin.(1) CPC instanței judecătorești î-i revine un rol diriguitor în organizarea şi desfăşurarea procesului, ale cărui limite şi al cărui conținut sunt stabilite de prezentul cod şi de alte legi.

În conformitate cu prevederile art.5 CPC, ***orice persoană interesată este în drept*** să se adreseze în instanța de judecată în modul stabilit de lege, ***pentru a-şi apăra drepturile încălcate*** sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

Potrivit art.25 alin.(1) CPC, instanța trebuie să cerceteze direct şi nemijlocit probele, să asculte explicațiile părților şi intervenienților, depozițiile martorilor, concluziile expertului, consultațiile şi explicațiile specialistului, să ia cunoştință de înscrisuri, să cerceteze probele

materiale, să audieze înregistrările audio şi să vizioneze înregistrările video, să emită hotărârea numai în temeiul circumstanțelor constatate şi al probelor cercetate şi verificate în ședință de judecată.

Conform art.117 alin.(1) şi (2) CPC, probe în pricini civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile şi obiecțiile părților, precum şi altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a pricinii. În calitate de probe în pricini civile se admit elementele de fapt constatate din explicațiile părților şi ale altor persoane interesate în soluționarea pricinii, din depozițiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experților.

Conform prevederilor art.118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art.118 alin.(3) CPC, circumstanțele care au importantă pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecțiile părților şi ale altor participanți la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Articolul 130 alin.(1) CPC statuează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art.240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importantă pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii.

Potrivit dispozițiilor art.373 alin.(1), (2), (5) CPC instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor şi obiecțiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanță.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importantă pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei. Concomitent, instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres obligă instanța de apel să verifice circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Colegiul Civil reține că instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținând-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la în sucirea motivelor instanței inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

În conformitate cu prevederile art.1 CPC, legislația procedurală civilă a Republicii Moldova reglementează raporturile sociale referitoare la raporturile procesuale civile ce apar la înfăptuirea justiției de către instanțele judecătorești de drept comun în cadrul judecării cauzelor în acțiuni civile, precum şi a altor cauze, date în competența lor de prezentul cod şi de alte legi.

În conformitate cu prevederile art.5 CPC, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța de judecată în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

Conform art.10 alin.(1) Cod civil persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

Potrivit alin.(2) neexercitarea de către persoanele fizice și juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Conform art.11 alin.(1) Cod civil buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.

Potrivit alin.(2) al aceluiași articol în special, este contrar bunei-credințe ca o parte să acționeze în contradicție cu declarațiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declarații sau acel comportament.

Dispozițiile art.12 Cod civil caracterul rezonabil, prevăzut într-o dispoziție legală sau într-un act juridic, se apreciază în mod obiectiv, luând în considerare natura și scopul elementului supus aprecierii, circumstanțele cazului, precum și uzanțele și practicile pertinente.

În temeiul art.13 alin.(1) Cod civil niciun drept subiectiv nu poate fi exercitat predominant în scopul de a cauza altei persoane un prejudiciu sau a-i dăuna în alt mod (abuzul de drept).

Prevederile alin.(2) indică că în cazul abuzului de drept, instanța de judecată, ținând cont de natura și consecințele acestuia, refuză titularului în apărarea dreptului subiectiv exercitat abuziv sau, după caz, îl obligă la încetarea exercitării abuzive.

Alin.(3) indică statuează că dacă abuzul de drept a dus la încălcarea dreptului subiectiv al unei alte persoane, aceasta poate cere repararea prejudiciului cauzat.

Dispozițiile art.14 alin.(1) Cod civil indică că nici o persoană nu poate invoca, la întemeierea pretenției sale, fapta ilicită sau de rea-credință pe care tot ea a săvârșit-o sau la care a participat. Alin.(2) stabilește că nici o persoană nu poate obține un avantaj din comportamentul său ilicit sau de rea-credință.

Conform art.15 alin.(1) Cod civil apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

În temeiul art.16 alin.(1) Cod civil apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin:

a) recunoașterea dreptului;

b) restabilirea situației anterioare încălcării dreptului și suprimarea acțiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui;

c) constatarea sau, după caz, declararea nulității actului juridic;

d) declararea nulității actului emis de o autoritate publică;

e) impunerea la executarea obligației în natură;

f) autoapărare;

g) repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial;

h) încasarea dobânzii de întârziere sau, după caz, a penalității;

i) rezoluțiunea sau modificarea contractului; j) neaplicarea de către instanța de judecată a actului ce contravine legii emis de o autoritate publică; k) alte căi prevăzute de lege.

În temeiul alin.(2) al aceluiași articol metodele de apărare prevăzute la alin.(1) pot fi invocate dacă sânt întrunite condițiile stabilite de lege și, după caz, de actul juridic pentru aplicarea acestora.

Din actele pricinii ***instanța de apel constată*** că la data de 07 august 2019, între Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și *****a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 18, potrivit căruia ultimul a fost angajat în funcția de director al Centrului pentru Achiziții Publice Centralizate în Sănătate pe un termen de 5 ani, până la data de 07 august 2024.

La data de 12 februarie 2020, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale a emis ordinul nr. 23-P§l cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, prin care lui *****i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare aspră în temeiul art. 206 alin. (1) lit. c) din Codul muncii.

Tot la data de 12 februarie 2020, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale a emis ordinul nr. 23-P§4 cu privire la efectuarea anchetei de serviciu asupra activității directorului Centrului pentru Achiziții Publice Centralizate în Sănătate, prin care a fost suspendat începând cu data de 13 februarie 2020 până la data de 12 martie 2020, din inițiativa angajatorului, în mod unilateral, contractul individual de muncă nr. 18 din 07 august 2019, dintre Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și Eduard Patic, pe durata anchetei de serviciu (f. d. 9).

La data de 13 martie 2020, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale a emis ordinul nr. 42-P§1 cu privire la prelungirea anchetei de serviciu asupra activității directorului Centrului pentru Achiziții Publice Centralizate în Sănătate, prin care a fost suspendat începând cu data de 13 martie 2020 și până la data de 12 aprilie 2020, din inițiativa angajatorului, în mod unilateral, contractul individual de muncă nr. 18 din 07 august 2019, dintre Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și Eduard Patic, pe durata anchetei de serviciu (f. d. 11).

La data de 13 aprilie 2020, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale a emis ordinul nr. 58-§1 cu privire la prelungirea anchetei de serviciu asupra activității directorului Centrului pentru Achiziții Publice Centralizate în Sănătate, prin care a fost suspendat începând cu data de 13 aprilie 2020 și până la data de 12 mai 2020, din inițiativa angajatorului, în mod unilateral, contractul individual de muncă nr. 18 din 07 august 2019, dintre Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și Eduard Patic, pe durata anchetei de serviciu (f. d. 12).

Tot din materialele dosarului rezultă că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 noiembrie 2021 a fost admisă acțiunea depusă de către *****și au fost anulate ordinele Ministerului Sănătății nr. 23-P§1 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare din 12 februarie 2020, nr. 23-P§4 cu privire la efectuarea anchetei de serviciu din 12 februarie

2020 și nr. 58§1 cu privire la prelungirea anchetei de serviciu din 13 aprilie 2020, rămasă irevocabilă la data de 28 decembrie 2021.

Ulterior, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 07 decembrie 2022 a fost admisă acțiunea depusă de către *****și a fost anulat ordinul Ministerului Sănătății nr. 42-P§1 din 13 martie 2020 cu privire la prelungirea anchetei de serviciu asupra activității directorului Centrului pentru Achiziții Publice Centralizate în Sănătate, rămasă irevocabilă la data de 09 ianuarie 2023.

La data de 15 martie 2023, *****a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Sănătății cu privire la încasarea salariului pentru perioada suspendării contractului individual de muncă și a penalității de întârziere, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 27 martie 2024, s-a admis parțial acțiunea depusă de către *****împotriva Ministerului Sănătății cu privire la încasarea salariului pentru perioada suspendării contractului individual de muncă și a penalității de întârziere, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

S-a încasat din contul Ministerului Sănătății (IDNO 1007601000791) în beneficiul lui *****(IDNP 0962304569709) salariul pentru perioada suspendării contractului individual de muncă începând cu data de 13 februarie 2020 până la data de 13 mai 2020, luându-se în calcul salariul mediu lunar calculat, cu reținerile aferente. Calcularea salariului pentru perioada suspendării contractului individual de muncă urmează să se efectueze de către angajator, conform legislației în vigoare.

S-a încasat din contul Ministerului Sănătății (IDNO 1007601000791) în beneficiul lui *****(IDNP 0962304569709) penalitatea de întârziere în sumă de 92 719,69 (nouăzeci și două mii șapte sute nouăsprezece lei 69 bani) de lei, suma de 5 000 (cinci mii) de lei, cu titlu de prejudiciul moral și cheltuielile de asistență juridică suportate pe cauzele anterioare în sumă de 20 500 (douăzeci mii cinci sute) de lei. În rest, acțiunea s-a respins.

Pentru a decide astfel prima instanță a considerat că reclamantul *****a fost neîntemeiat suspendat din muncă pe perioada 13 februarie 2020 - 13 mai 2020, fapt confirmat prin hotărârile irevocabile ale Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 noiembrie 2021 și 07 decembrie 2022, temei pentru care a încasat din contul Ministerului Sănătății în beneficiul lui *****salariul pentru perioada suspendării contractului individual de muncă începând cu data de 13 februarie 2020 până la data de 13 mai 2020, luându-se în calcul salariul mediu lunar calculat, cu reținerile aferente, penalitatea de întârziere în sumă de 92 719,69 (nouăzeci și două mii șapte sute nouăsprezece lei 69 bani) de lei, suma de 5 000 (cinci mii) de lei, cu titlu de prejudiciul moral și cheltuielile de asistență juridică suportate pe cauzele anterioare în sumă de 20 500 (douăzeci mii cinci sute) de lei.

Raportând dispozițiile cadrului normativ pertinent la circumstanțele cauzei, evaluând soluția primei instanțe prin prisma raționalismului pretențiilor înaintate în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate, Colegiul consideră că concluzia instanței de fond este parțial incorectă.

Conform prevederilor art. 5 lit. m) din Codul muncii, fiecare salariat are dreptul la apărarea drepturilor și libertăților sale de muncă, inclusiv sesizarea organelor de supraveghere și control, a organelor de jurisdicție a muncii; la soluționarea litigiilor individuale de muncă și a conflictelor colective de muncă, în modul stabilit de prezentul cod și de alte normative;

Conform art.9 alin.(1) lit.a), b) și c) Codul muncii, salariatul are dreptul: la încheierea, modificarea, suspendarea şi desfacerea contractului individual de muncă, în modul stabilit de prezentul cod; la muncă, conform clauzelor contractului individual de muncă; la un loc de muncă, în condițiile prevăzute de standardele de stat privind organizarea, securitatea şi sănătatea în muncă, de contractul colectiv de muncă şi de convențiile colective.

Conform art.45 Codul Muncii, contractul individual de muncă este înțelegerea dintre salariat şi angajator, prin care salariatul se obligă să presteze o muncă într-o anumită specialitate, calificare sau funcții, să respecte regulamentul intern al unității, iar angajatorul se obligă să-i asigure condițiile de muncă prevăzute de prezentul cod, de alte acte normative ce conțin norme ale dreptului muncii, de contractul colectiv de muncă, precum şi să achite la timp şi integral salariul.

Potrivit art. 65 alin.(1) din Codul Muncii, (1) În baza contractului individual de muncă negociat şi semnat de părți, angajatorul poate emite un ordin (dispoziție, decizie, hotărâre) de angajare.

În temeiul art.75 alin.(1)-(2) din Codul Muncii, suspendarea contractului individual de muncă poate interveni în circumstanțe ce nu depind de voința părților, prin acordul părților sau la inițiativa uneia dintre părți.

(2) Suspendarea contractului individual de muncă presupune suspendarea prestării muncii de către salariat şi a plății drepturilor salarial (salariu, sporuri, alte plăți) de către angajator.

Conform art.123 alin.(2) din CPC, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sînt obligatorii pentru instanța care judecă cauza şi nu se cer a fi dovedite din nou şi nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleași persoane

După cum s-a menționat mai sus, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 noiembrie 2021 a fost admisă acțiunea depusă de către *****și au fost anulate ordinele Ministerului Sănătății nr. 23-P§1 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare din 12 februarie 2020, nr. 23-P§4 cu privire la efectuarea anchetei de serviciu din 12 februarie 2020 și nr. 58§1 cu privire la prelungirea anchetei de serviciu din 13 aprilie 2020, rămasă irevocabilă la data de 28 decembrie 2021.

Ulterior, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 07 decembrie 2022 a fost admisă acțiunea depusă de către *****și a fost anulat ordinul Ministerului Sănătății nr. 42-P§1 din 13 martie 2020 cu privire la prelungirea anchetei de serviciu asupra activității directorului Centrului pentru Achiziții Publice Centralizate în Sănătate, rămasă irevocabilă la data de 09 ianuarie 2023.

La data de 04 octombrie 2023, *****a depus cerere privind completarea solicitărilor din cererea de chemare în judecată, prin care a solicitat încasarea din contul *****în beneficiul său a penalității pentru neachitarea în termen a salariului în sumă de 92 719,69 de lei, calculat până la data de 04 octombrie 2023.

În acest context, Colegiul relevă că în conformitate cu prevederile art. 330 din Codul Muncii, (1) Angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligație survine, în particular, în caz de:

a) refuz neîntemeiat de angajare;

b) eliberare ilegală din serviciu sau transfer ilegal la o altă muncă în condițiile art.90 alin.(2) lit.a);

c) staționare a unității din vina angajatorului, cu excepția perioadei șomajului tehnic (art.80);

e) reținere a plății salariului;

f) reținere a tuturor plăților sau a unora din ele în caz de eliberare din serviciu;

g) răspândire, prin orice mijloace (de informare în masă, referințe scrise etc.), a informațiilor calomnioase despre salariat;

h) neîndeplinire în termen a hotărârii organului competent de jurisdicție a muncii care a soluționat un litigiu (conflict) având ca obiect privarea de posibilitatea de a munci.

(2) În caz de reținere, din vina angajatorului, a salariului (art.142), a indemnizației de concediu (art.117), a plăților în caz de eliberare (art.143) sau a altor plăţi (art.123, 124, 127, 139, 186, art.225 alin.(8) etc.) cuvenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen.

Ca urmare, din analiza normei legale enunțate reiese că pentru ca salariatul să poată beneficia de dreptul de a solicita prejudiciul cauzat în mărime de 0,3% pentru fiecare zi de întârziere, urmează să fie întrunite următoarele condiții: ***1) existența reținerii achitării și 2) vina angajatorului.***

În motivarea solicitării de încasare din contul pârâtului, *****a prejudiciului cauzat prin neachitarea în termen a salariului reclamantul Patic Eduard a indicat că, prin hotărârea din data de 26 noiembrie 2021 Judecătoria Chişinău, sediul centru a admis integral cererea de chemare în judecată a reclamantului şi a dispus anularea ordinelor de sancționare, de dispunere a anchetei de serviciu şi de suspendare pe parcursul anchetei de serviciu - acte care au stat la baza aplicării celei de a doua sancțiuni disciplinare în decursul aceluiași an calendaristic. Hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul centru a rămas irevocabilă la data de 28 decembrie 2021.

Totodată, prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul centru din 07.12.2022 s-a dispus anularea ordinului nr. 42-P- §1 din 13 martie 2020 cu privire la prelungirea anchetei de serviciu asupra activității Directorului centrului pentru achiziții publice centralizate în sănătate, rămasă irevocabilă la 09 ianuarie 2023

Astfel, consideră reclamantul că pentru perioada suspendării ilegale a contractului individual de muncă, precum și și prelungirii ilegale a anchetei de servici din 13 februarie 2020- 13 mai 2020 reclamantului Patic Eduard urmează de ai fi achitat salariul de funcție.

Conform calculelor prezentate de către Eduard Patic, penalitatea de întârziere de 0,3% pentru salariul neachitat începând cu data de 28 decembrie 2021 (data rămânerii irevocabile a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 noiembrie 2021) până la data de 04 octombrie 2023 constituie 92 719,69 de lei (f.d.23-31, 47-47).

Ținând cont de constatările respective, instanța de fond urma să verifice oportunitatea încasării de la *****în beneficiul lui Patic Eduard a compensației pentru reținerea salariului în sumă de 92 719, 69 de lei, în condițiile în care conform prevederilor art. ***949 alin.(3) din Codul civil***, ***în cazul în care a primit executarea, creditorul poate cere plata penalității numai dacă şi-a rezervat expres acest drept la primirea executării***. Or, instanța de fond nu a dat apreciere faptului dacă Patic Eduard a solicitat sau nu să i se achite și penalității pentru neachitarea în termen a salariului atunci când a înaintat cerințele de anularea ordinelor de sancționare nr. 23- P§l din 12 februarie 2020 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare

sub formă de mustrare aspră; nr. 23-P§4 din 12 februarie 2020 cu privire la efectuarea anchetei de serviciu și suspendarea din funcție; nr. 42-P§1 din 13 martie 2020 cu privire la prelungirea anchetei de serviciu și suspendării din funcție a directorului Centrului pentru Achiziții Publice Centralizate în Sănătate și nr. 58§1 din 13 aprilie 2020 cu privire la prelungirea anchetei de serviciu și suspendării din funcție până la data de 13 mai 2020, precum și dacă și-a rezervat dreptul la încasarea penalității atunci când a acceptat achitarea datoriei de bază.

În acest aspect, este evident că instanța de fond a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor cauzei, fără a intra în esența argumentelor expuse în cererea cu privire la încasarea penalităților pentru neachitarea în termen a salariului depusă de reclamantul Patic Eduard, prin urmare, fără a da o apreciere cuvenită pretențiilor formulate în prezenta cerere în raport cu materialul probator şi normele de drept ce reglementează acest aspect.

Drept urmare, ținând cont de faptul că de către reclamant nu a fost prezentate careva probe admisibile și pertinente despre faptul că din vina angajatorului i s-a încălcat posibilitatea de a munci sau privarea ilegală a dreptului de a munci, suma solicitată de către reclamant în mărime de 92 719, 69 lei cu titlu de penalității pentru neachitarea în termen a salariului, este una inexigibilă, nu este certă.

În această ordine de idei, Colegiul apreciază ca fiind irelevantă constatarea instanței de fond privind prezentarea probelor că din vina angajatorului salariatul Patic Eduard nu și-a executat obligațiile prevăzute de lege şi de contractul individual de muncă .

Din considerente menționate și având în vedere că instanța de fond a admis cerința reclamantului cu privire la încasarea penalităților de întârziere de 0,3% pentru salariul neachitat începând cu data de 28 decembrie 2021 (data rămânerii irevocabile a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 noiembrie 2021) până la data de 04 octombrie 2023 constituie 92 719,69 de lei , ***fără a fi a rezervat expres acest drept la primirea executării de reclamant***, Colegiul consideră necesar de a admite apelul declarat de Ministerul Sănătății, a casa parțial hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 27 martie 2024 în partea admiterii cerinței reclamantului Patic Eduard cu privire la încasarea penalităților de întârziere pentru neachitarea a salariului în cuantum de 92 719,69 (nouăzeci și două mii șapte sute nouăsprezece lei 69 bani) de lei, și în această parte a pronunță o nouă hotărâre prin care a respinge ca fiind neîntemeiată cerința reclamantului *****împotriva Ministerului Sănătății cu privire la încasarea penalității de întârziere în sumă de 92 719,69 (nouăzeci și două mii șapte sute nouăsprezece lei 69 bani) de lei. În rest, hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 27 martie 2024, a menține.

Inserat în preambulul Convenției Europene şi Statutul Consiliului Europei, constituind în acelaşi timp atât un important impuls la adoptarea Convenției (Golder c. Regatului Unit al Marei Britanii, nr.4451/70 din 21.02.1975, par.34, f.d.30), cât şi parte integrantă a Convenției în conformitate cu prevederile art.31 alin.(2) al Convenției de la Viena, nu poate fi neglijat la soluționarea pricinilor civile potrivit prevederilor art.12 CPC.

Conform dispozițiilor art.1 alin.(3) al Constituției Republicii Moldova, în lumina interpretărilor date în jurisprudența constantă a Curții Constituționale, (hotărârea Curții Constituționale nr.2 din 19.01.1998, publicată în Monitorul Oficial nr.12-13/8 din 19.02.1998), una din caracteristicile constituționale ale statului de drept o constituie obligațiunea statului, autorităților lui publice, instituțiilor, persoanelor oficiale de a activa în limitele atribuțiilor lor stabilite de Constituție şi Legi.

Astfel, dat fiind că hotărârea contestată este parțial neîntemeiată, apelul declarat de *****fiind justificat, instanța de apel stabilind netemeinicia cerenței cu privire la încasarea penalităților de întârzieri a salariului restant, argumentele contrare ale intimatului fiind nefondate şi combătute prin constatările expuse supra, Colegiul civil conchide necesar a admite apelul declarat, a casa parțial hotărârea instanței de fond în partea cerinței admise cu privire la încasarea penalităților de întârziere a salariului restant şi a pronunța în această parte o nouă hotărâre de respingea cerinței reclamantului *****împotriva Ministerului Sănătății cu privire la încasarea penalității de întârziere în sumă de 92 719,69 (nouăzeci și două mii șapte sute nouăsprezece lei 69 bani) de lei, ca fiind neîntemeiată. În rest, hotărârea Judecătorie Chișinău sediul Centru din 27 martie 2024 4, se menține.

În conformitate cu prevederile art.385 lit.c), 390 CPC, Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

d e c i d e:

Se admite apelul declarat de *****

Se casează parțial hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 27 martie 2024, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de *****împotriva Ministerului Sănătății cu privire la încasarea salariului pentru perioada suspendării contractului individual de muncă și a penalității de întârziere a salariului, repararea prejudiciului moral, în partea admiterii cerinței reclamantului *****cu privire la încasarea penalității pentru neachitarea în termen a salariului și în această parte se pronunță o nouă hotărâre prin care:

Se respinge cerința lui *****împotriva Ministerului Sănătății cu privire la încasarea penalității pentru neachitarea în termen a salariului în sumă de 92 719,69 (nouăzeci și două mii șapte sute nouăsprezece lei 69 bani) de lei, ca fiind neîntemeiată. În rest, hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 27 martie 2024, se menține.

Decizia este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței, Marina Anton

Judecătorul

Judecătorii Olga Cojocaru

Natalia Mămăligă

Dosarul:nr.2a-1760/24 Judecător: Balan Tatiana
2-23039355-02-2a-26042024

D I S P O Z I T I V U L
D E C I Z I E I

31 octombrie 2024 mun. Chişinău

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău

În componentă:

Președintele ședinței, judecătorul Marina Anton

Judecătorii Olga Cojocaru şi Natalia Mămăligă

Grefier Irina Pîntea

examinând în ședință publică apelul declarat de *****împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 27 martie 2024 adoptată în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de *****împotriva Ministerului Sănătății cu privire la încasarea salariului pentru perioada suspendării contractului individual de muncă și a penalității de întârziere, repararea prejudiciului moral.

În conformitate cu prevederile art.385 lit.c), 390 CPC, Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

d e c i d e:

Se admite apelul declarat de *****

Se casează parțial hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 27 martie 2024, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de *****împotriva Ministerului Sănătății cu privire la încasarea salariului pentru perioada suspendării contractului individual de muncă și a penalității de întârziere a salariului, repararea prejudiciului moral, în partea admiterii cerinței reclamantului *****cu privire la încasarea penalității pentru neachitarea în termen a salariului și în această parte se pronunță o nouă hotărâre prin care:

Se respinge cerința reclamantului *****împotriva Ministerului Sănătății cu privire la încasarea penalității pentru neachitarea în termen a salariului în sumă de 92 719,69 (nouăzeci și două mii șapte sute nouăsprezece lei 69 bani) de lei, ca fiind neîntemeiată.

În rest, hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 27 martie 2024, se menține.

Decizia este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței, Marina Anton

Judecătorul

Judecătorii Olga Cojocaru

Natalia Mămăligă